

No passa despercebut

Els experts en aquesta curiosa raça, no es posen d'acord en els seus orígens, encara que generalment es diu que aquest gos és originari de Xina, no tothom està d'acord amb aquesta afirmació, ja que sembla probable que els primers exemplars d'aquest gos nu, existissin anteriorment a l'antiga *Absinia, actual Iran i Turquia.

Aquesta raça va ser portada a Europa en diverses ocasions, sense que la seva popularitat fos més enllà de la simple curiositat que despertava el seu aspecte. A la fi del s.XIX va ser introduït a EUA, on es va promoure la seva cria, i des d'allí va tornar a Europa, ja entrat el s.XX, on, en l'última *dècada , creix la seva popularitat.

Aquest gos nu i poc conegut, al nostre país, és un animal lleuger, de grandària més aviat petita i de forma rectangular. El seu cap, amb forma de *cunya, té el crani lleugerament arrodonit i llarg, les orelles, d'intersecció baixa, fines i relativament grans, les *lleva sempre aixecades, la

qual cosa li ofereix un aspecte sempre alerta. La cua, llarga i d'intersecció alta, la mou amb gràcia quan camina i li penja en forma de falç quan descansa.

Però la característica més definitòria del *Crestat Xinès és la seva absència de pèl. El mateix estàndard, contempla dues versions del mateix gos:

*Hairless : Absència total de pèl, excepte en el cap, les potes i la cua.

*Powderpuff: Pèl llis i *enplumado en tot el cos excepte en la cara.

La falta de pèl, és ocasionada per la combinació d'un gen recessiu i un de dominant, en la varietat *Powderpuff els dos gens, que determinen les característiques del pèl, són recessius. Fa falta dir, que els cadells que tenen els dos gens dominants (i per tant serien totalment calbs) són inviàbles i moren. Als exemplars *Hairless, normalment, també els falten peces dentals, ja que el mateix gen que determina la falta de pèl, ocasiona també l'absència de peces dentals, habitualment les premolars. El *estàndar oficial, accepta la falta de peces dentals en els exemplars sense pèl.

És veritat, que aquesta raça, necessita unes cures específiques, però que per contra, no

suposen un gran esforç per part del propietari, si més no, no més que les cures necessàries per a un gos amb el pèl llarg. El *Crestado Xinès, necessita ser banyat amb freqüència i l'aplicació de productes *hidratants, per mantenir sana la seva pell, a més , als exemplars amb poc pèl, fa falta aplicar-els sobri la pell exposada, crema solar factor 50, ja que són propensos a sofrir cremades solars. A la varietat de pèl llarg, fa mancada raspallar-la amb freqüència, per mantenir el pèl sa. El *Crestado Xinès, està considerat com una *excel.lent mascota. És tendre i amorós, juganer i afectiu amb els nens i en general, és un gos de fàcil convivència amb altres mascotes, tant siguin gossos com no. A més és un gos, amb una taxa d'agressivitat gairebé inexistent.

Tot això sumat a la seva petita grandària, al fet que s'adapta fàcilment a viure en diversos espais i que és un gos intel·ligent i fàcil d'ensinistrar. Ho fan una mascota ideal per viure en el pis o apartament, de qualsevol propietari responsable.

Tània Salas

www.imaginavet.com